ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

ΕΙΔΗΣΙΣ. Ἐν ταύτῃ τὴ ἡμέρα ψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Λούππου, διὰ τὸ ἐν τῇ κγ' ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσομοια.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου τρία

Ἦχος δ'
Ἔδωκας σημείωσιν

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ ὑπὲρ νοῦν ὡραιότητα, ἐκζητῶν Ἀγαθόνικε, χαίρων προσεχώρησας, πρὸς τοὺς προκειμένους, γενναίους ἀγῶνας, καὶ συμπλακεὶς τῷ δυσμενεῖ, ἀνδρειοτάτως εἰς γὴν κατέρραξας, καὶ νίκης τὸ φαιδρότατον, προσανεπλέξω διάδημα, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σοφία κοσμούμενος, λόγον ζωήρρυτον ἔβλυσας, ἐπιστρέφων τοὺς ἄφρονας, ἐλέγχων τὸν τύραννον, τῆς πολυθείας, ζάλην κατευνάζων, ἐπιστηρίζων τοὺς πιστούς, προσεπιμένειν τὴ θεία χάριτι, διὸ τὰ χαλεπώτατα, ὑπενεγκῶν πειρατήρια, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, στεφηφόρος ἀνέδραμες.

Αἵματι σταζόμενος, τῆς καρτερᾶς σου ἀθλήσεως, τῷ Δεσπότῃ παρέστηκας, θῦμα εὐωδέστατον, καθαρὰ θυσία, εὐπρόσδεκτον δῶρον, ἱερωτάτη προσφορά, καὶ ἱερεῖον τέλειον ἄμωμον, διὸ ταὶς ἱκεσίαις σου, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου τρία, ὅμοια

Λοῦππος ὁ μακάριος, τῆς ἀθεϊας διέλυσε, τὸν κρυμὸν τὸν βαρύτατον, θέρμη θείου Πνεύματος, καὶ τμηθεὶς τῷ ξίφει, ἰάσεως ῥεῖθρα, ἀναπηγάζει καὶ ψυχάς, κατατακείσας δροσίζει χάριτι, αὐτὸν ἀνευφημήσωμεν, ὡς πρεσβευτὴν ἡμῶν ἄριστον, καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα, εὐσεβῶς φιλομάρτυρες.

Ἑλλήνων σεβάσματα, βυθῷ ὑδάτων παρέδωκας, καὶ ἀθέους κατέπληξας, ὁρῶντας τὰ θαύματα, τὰ τὴ σὴ παμμάκαρ, τελούμενα πίστει, μέσον ἐκείνων δὲ ἐστῶς, λουτρόν τὸ θεῖον ἐξ ὕψους δέδεξαι, Θεοῦ σὲ μεγαλύνοντος, ὡς γνησιώτατον μάρτυρα, καὶ γενναῖον ἀδάμαντα, καὶ Ἀγγέλων συμμέτοχον.

Πειρώμενοι τέμνειν σε, ἐχθροὶ ἀλλήλους κατέτεμνον, καὶ τοὶς βέλεσι βάλλοντες, ἀλλήλους ἐτίτρωσκον, ἀθλοφόρε Λοῦππε, καὶ πρίζειν δοκοῦντες, δένδρῳ προσήξαν τὴν πληγήν, ἐσκοτισμένοι μάκαρ ὑπάρχοντες, ἐφρούρει γὰρ σὲ Κύριος, δι' ὃν τὸ πάσχειν προήρησο, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Δόξα... Ἦχος α'
Ἀνατολίου

Φερωνύμως ἐκλήθης, τῆς ἀγαθῆς νίκης ἐπώνυμος, Ἀγαθόνικε πολύαθλε, τῷ γὰρ θείῳ ἔρωτι τρωθείς, εἰδωλικὴν ἀπάτην, καὶ τυραννικὴν πλάνην ἀπαρνησάμενος, πρός ζωὴν τὴν ἀμείνω παραδόξως μεταβέβηκας, διὸ ἐν τῇ ἐνδόξῳ σου μνήμῃ, παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Ἦχος ὁ αὐτὸς
Τῆς Ἑορτῆς

Ἔπρεπε τοὶς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτὴ μυστήριον, ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γὴς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τὴ μεταθέσει μαρτυρήσωσι, Διόπερ πάντοθεν θεία δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιὼν κατελάμβανον, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν

Χερουβίμ, ἣν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τὺν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'
Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ
Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμω νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Ἤθροισται ὁ χορός, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεύσαί σου τὸ Σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'
Φερωνύμως τὴν κλῆσιν δεξάμενος, τῶν ἀγαθῶν θησαυρῶν, ναὸν σεαυτὸν καθιέρωσας, μάρτυς Ἀγαθόνικε, τῷ τῶν ἁπάντων βασιλεῖ, καὶ ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος, τοῦ δεινοῦ Βελίαρ καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ νίκης ἄρας τρόπαιον, στεφανηφόρος ἐν ὑψίστοις Θεῷ παρίστασαι, ᾧ καὶ πρεσβεύων μὴ ἐλλίπῃς, ὑπὲρ τῶν σὲ γεραιρόντων, μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νύν...
Ἦχος ὁ αὐτός, τῆς Ἑορτῆς
Παρθενικαὶ χορεῖαι σήμερον, μυστικῶς τὴ κλίνη τῆς Παρθένου καὶ Μητρός, κύκλῳ παρίστανται, καὶ ψυχαὶ δικαίων περιιπτάμεναι, τὴν Βασιλίδα γεραίρουσιν, αἱ μέν, ὡς προῖκα τὴν παρθενίαν, ἀντὶ μύρου κομίζουσαι, αἳ δέ, τὴν ἄϋλον ὑμνωδίαν, τὰ τῆς ἀρετῆς προσάγουσαι, πρέπει γὰρ τὴ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς Βασιλίδα, ταίς βασιλικαὶς τῶν ἀρετῶν δορυφορεῖσθαι λαμπροφορίαις, Αἷς καὶ ἡμεῖς, βίον καθαρὸν συνεισενεγκόντες, ἐξέλθωμεν πρὸς κηδεῖαν, τῆς ὄντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὕμνοις καὶ ᾠδαὶς πνευματικαίς, αὐτὴν συμφώνως μακαρίζοντες.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς
Ἦχος α'
Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἓν τὴ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὗ κατέλιπες Θεοτόκε, Μετέστης πρὸς τὴν ζωήν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταὶς πρεσβείαις ταὶς σαὶς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσὴφ
Πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργόν, νὺν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐκ γῆς μετέστης, Δικαίων δὲ ψυχαὶ καθορῶσαί σε, Ἀγγέλων οἱ χοροὶ κατοπτεύοντες, ὡς Βασιλίδι αἴνεσιν ἀξίως, διὰ παντὸς σοὶ προσάγουσι, Διὸ πρεσβεύειν, μὴ διαλίπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὅμοιον

Ἀποστόλων ὁ χορός, διεσπαρμένος ἐν τῇ γῇ, συνηθροίσθη ἐν Σιών, ἵνα προπέμψῃ ἀπὸ γής, τὴν Θεοτόκον πρὸς τὸν Ὕψιστον, ὃν πὲρ ἔτεκε, Δυνάμεις οὐρανῶν, αἱ ὑπερκόσμιαι, προέτρεχον ὁμοῦ, καὶ συνεχόρευον, πνευματικῶς κραυγάζουσαι, Εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ προσδεχόμενοι, Θεοῦ Μητέρα, δι' οὗ δεσπόζει, ὁρατὰ καὶ ἀόρατα.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Ὁ πρῶτος κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἀγαθονίκου τοὺς πόνους μέλπειν θέμις. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος α'
Ὠδὴν ἐπινίκιον

Ἀγάθυνον Ἅγιε κεκακωμένην, ψυχήν μου τοὶς πάθεσιν, ἀγαθὸς γενόμενος, τοῦ ἀγαθοῦ μιμητής, καὶ λόγον δίδου τὴν σεπτήν, δοξᾶσαι μνήμην σου.

Γνωστὸς τῷ γινώσκοντι τὰ πάντα μάρτυς, ἐγένου θεόπνευστε, καὶ τὴν τούτου σάρκωσιν, ἐθνῶν ἐνώπιον, ἐκήρυξας τὸν τῆς σαρκός, μὴ πτήξας θάνατον.

Ἀνέστησας λόγῳ σου τοὺς πεπτωκότας, καὶ τῆς Ἀναστάσεως, κοινωνοὺς ἀνέδειξας, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς αἰωνίου εὐσεβῶς, μάρτυς πολύαθλε.

Θεοτοκίον

Θαυμάτων ἐπέκεινα τὸ μέγα θαῦμα, Σεμνὴ τῆς λοχείας σου, καθορᾶται, τίκτεις γάρ, ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς γενόμενον Χριστόν, δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

Ὁ Κανων τοῦ Ἁγίου Λούππου, ἔχων τὴν δὲ τὴν Ἀκροστιχίδα.

Ὑμνῶ σε, Λοῦππε, μάρτυς ἠγλαϊσμένε. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος δ'
Τριστάτας κραταιοὺς

Ὑμνοῦντι τὴν φαιδράν, καὶ φωσφόρον σου μνήμην, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, γενναῖε ἀθλητά, τὴν ψυχήν μου καταύγασον, λάμψεσι ταὶς ἀνεσπέροις, αὐγαζόμενος πάντοτε, καὶ τῷ θείῳ φωτὶ παριστάμενος.

Μαρτύρων ὑπελθῶν, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, ὡμολόγησας Θεόν, ὀφθέντα ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν φύσιν θεώσαντα, πάνσοφε τὴν ἀνθρωπίνην, καὶ θεοὺς ἐξηφάνισας, τῶν Ἑλλήνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Ναμάτων ζωτικῶν, πληρωθεὶς τὴν καρδίαν, ὥσπερ θεῖος ποταμός, τὰ ῥεύματα σοφέ, τῆς ἀπάτης ἐξήρανας, πίστει δὲ τὰς διανοίας, τῶν ἀνθρώπων κατήρδευσας, βλαστανούσας καρπὸν ἔπουράνιον.

Θεοτοκίον

Ὡς ὄρθρος εὐπρεπής, ἐκ λαγόνων ἀνίσχεις, Ἰησοῦν τὸν φωτισμόν, ἁπάντων καὶ Θεόν, ἀπειρόγαμε Δέσποινα, νύκτα τῆς πολυθεϊας, ἐκμειοῦντα καὶ λάμψεσιν, ἀνεσπέροις τὸν κόσμον φωτίζοντα.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου

Ὠδὴ γ'
Στερεωθήτω ἡ καρδία μου

Ὁ ματαιόφρων ταῖς θωπείαις σε, δολερῶς συλῆσαι ἐπήλπιζεν, ἐματαιώθη δὲ αὐτοῦ, τὸ ἀλλόκοτον φρόνημα, ἡδρασμένου σου ἐν πέτρᾳ, ἀψευδοῦς μάρτυς πίστεως.

Ὑπερνηξάμενος τὸ πέλαγος, ἀλγεινῶν καὶ πόνων τοῦ σώματος, τὴ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ

Ἀγαθόνικε, προσωρμίσθης πρὸς λιμένας, νοητοὺς ἀγαλλόμενος.

Τομαὶ στρεβλώσεις τε τοῦ σώματος, ἐπ' ἐμὲ ἐρχέσθωσαν σήμερον, ξίφη καὶ τήγανα καὶ πύρ, καὶ θηρία καὶ θάνατον, οὗ πτοοῦμαι ἀνεβόας, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον

Ὁ κατὰ φύσιν ἀπερίγραπτος, μορφωθεὶς ἐκ σοῦ τὸ ἡμέτερον, περιγραφὴν σωματικῶς, ὑπεδέξατο Δέσποινα, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι, διτταὶς γνωριζόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν

Στηριχθεὶς τοῦ Πνεύματος, τὴ ἀηττήτω δυνάμει, πρὸς τοὺς ἀγῶνας μάρτυς, ἐναπεδύσω ἀνδρικῶς, καὶ τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα κατήργησας, Λοῦππε παμμακάριστε.

Ἐπιγνοὺς σὲ μάρτυρα, τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ ἀπηνὴς διώκτης, θωπείαις σου τὸν λογισμόν, ἐξαπατῆσαι ἤλπιζεν, ἐψεύσθη δὲ ὅμως ὁ παμπόνηρος.

Λύρα ὥσπερ Πνεύματι, τῷ παντουργῷ κρουομένη, ἀναφωνεῖς τυράννων, ἐνώπιον χαρμονικῶς, μέλος ἐνθέου γνώσεως, καταθέλξας πίστει τοὺς προστρέχοντας.

Θεοτοκίον

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας ὡς οἶδε, τῆς παρθενίας κλεῖθρα, οὗ παρεσάλευσεν Ἁγνή, ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρα δέ, τῆς πίστεως πάντας ἐστερέωσεν.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε Συναγωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, Ἅγιος εἶ Κύριε».

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου

Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτηρ

Ἀθλήσει λαμπρυνθείς, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, ἐξήστραψας σοφέ, ἰαμάτων ἀκτῖνας, καὶ σκότος ἐμείωσας, τῶν δαιμόνων ἐν χάριτι, ὅθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, θεομακάριστε μάρτυς, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου Λούππου

Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τὸ ὀπτικόν σου τῆς ψυχῆς ἐκκαθάρας, καθυπεδέξω τὴν αὐγὴν τῆς Τριάδος, καὶ τὰς ἐν ζόφῳ πάνσοφε ἐφώτισας ψυχάς, αἴγλη θείων λόγων σου, Λοῦππε μάρτυς Κυρίου, ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, μεταβέβηκας φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως δυσωπῶν, τῶν σὲ τιμώντων, καὶ πίστει ὑμνούντων σε.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἀναβόησον Δαυῒδ, τὶς ἡ παροῦσα Ἑορτή; Ἣν ἀνύμνησα φησίν, ἐν τῷ Βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἄνευ σπορᾶς γεννηθείς, καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι, Χαῖρε, ἡ μεταστάσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου

Ὠδὴ δ'

Ἐν Πνεύματι προβλέπων

Ὑπῆλθες τῶν μαρτύρων, τὸ στάδιον σοφέ, ὅπλω θείας πίστεως, λαμπρῶς περιφραχθείς, περιπλακεὶς δέ, τῷ δυσμενεῖ κατὰ κράτος, τοῦτον νικήσας, καθυπέταξας ποσὶ σου, μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Σοφία σου τῶν λόγων, καὶ ἔργων ἱερῶν, θείαις ἐπιδείξεσιν, ἐξέπληξας ἐχθρούς, ὑπολαβόντας τὸ

καρτερὸν τοῦ νοός σου, καταπαλαῖσαι, καὶ πρὸς πλάνην καθελκύσαι, μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικε.

Πυρὶ ὁλοκαυτώσας, ἀγάπης θεϊκῆς, σοῦ τὸν νοῦν ἀοίδιμε, τὸ πὺρ τῶν δυσσεβῶν, οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλ' ἀνάψας ὡς ἄνθραξ, τῆς ἀθεϊας, ἐνεπύρισας τὴν ὕλην, μάρτυς Ἱερὲ Ἀγαθόνικε.

Θεοτοκίον

Ὀνώτοις ἐπιβαίνων, Ἁγνὴ χερουβικοίς, σαρκωθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, σοῦ ταὶς ἀγκάλαις καθέζεται, ὥσπερ βρεφος, καὶ νηπιάζει, νηπιόφρονα τὸν πάλαι, σώζων γεγονότα πρωτόπλαστον.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ὑπερβὰς τῆς ἀνθρωπίνης, ἀσθενείας μακάριε, τοὺς γεώδεις ὅρους, ἔφερες πληγὰς ῥαβδιζόμενος, ῥάβδον δυνάμεως φέρων τὸν σωτήριον, παναοίδιμε, Λοῦππε Σταυρόν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πεποιθὼς καθάπερ ὄρος, ἐπὶ Κύριον ἔμεινας, ἀθλοφόρε Λοῦππε, θεία συμμαχία ἀσάλευτος, τοὺς σπαραγμοὺς τῶν μελῶν σου, ὅθεν ἤνεγκας, ἀνυψούμενος, πρὸς οὐρανόν θείῳ ἔρωτι.

Πλήρης πίστεως ὑπάρχων, καὶ σοφίας καὶ χάριτος, ἀνομούντων μέσον, Λόγον τοῦ Θεοῦ ὡμολόγησας, τῶν πεμπομένων βελῶν δὲ οὐκ ἐφρόντισας, εἰργομένων, δυνάμει Χριστοῦ προσεγγίσαι σοί.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ σὲ καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἥ ἄβυσσος, Ἰησοῦς κατῆλθε, μόνην καθαρὰν σὲ εὑράμενος, Θεογεννῆτορ Παρθένε καὶ κατέκλυσεν, ἀσεβείας, χειμάρρους δεινούς θεία χάριτι.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου

Ὠδὴ ε'

Τὸ φαεινὸν ἡμῖν

Νόμοις ἀντέθηκας τοῦ ἀλάστορος, νόμον σωτήριον, ἐννομώτατος ὡς μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ νομοδότου πάντων καὶ δεσπόζοντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ περιβόητος καὶ περίδοξος, μάρτυς γενόμενος, Ἀγαθόνικος νὺν μακαρίζεται, σὺν οὐρανίαις πάντοτε Δυνάμεσι, φαιδρῶς ἀγαλλόμενος.

Ὑπὲρ τὸ ζῆν θανεῖν εἵλου ἔνδοξε, ὅπως τὴν μέλλουσαν, ὡς ἀΐδιον καὶ αἰωνίζουσαν ζωὴν κερδήσης, ὅθεν ξίφει τέμνοντι, κλίνεις τὸν αὐχένα σου.

Θεοτοκίον

Σοῦ τὰ θαυμάσια προορώμενος, θείῳ ἐν Πνεύματι, Ἡσαΐας ἀνεκραύγαζεν, Ἰδοὺ ἐν μήτρᾳ ἕξεις τὸν ἀχώρητον, σαρκούμενον Ἄχραντε.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται

Μεληδὸν ἠπείλησαν, συγκόπτειν σὲ ἐχθροί, ἑαυτοὺς μᾶλλον δὲ σοφέ, θεϊκαὶς προστάξεσι κατατέμνοντες, ἀσινὴ καὶ ἄτρωτον, κατενόουν φυλαττόμενον.

Ἀπαιωρήσας ἔνδοξε, τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, πρὸς τὴν πέτραν τὴν ἀρραγῆ, οὐδαμῶς τοὶς κύμασι μάρτυς σεσάλευσαι, τῶν πικρῶν κολάσεων, θεία ῥώμη δυναμούμενος.

Ῥαντισμοὶς αἱμάτων σου, πυρὰν εἰδωλικήν, ἐναπέσβεσας ἀθλητά, καὶ πυρὶ τῶν ἄθλων σου πᾶσαν κατέφλεξας, τὴν ἀπάτην Πνεύματι, τῶ Ἁγίω πυρακτούμενος.

Θεοτοκίον

Τὴν ἁγνὴν ἁγνεύοντι, τιμήσωμεν νοΐ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ, καὶ ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου

Ὠδὴ ς'
Τὸν Προφήτην Ἰωνὰν

Μυριόλεκτον πληθύν, Αἰθιόπων νοητῶν, κατεπάλαισας σοφέ, ἀσθενεία τῆς σαρκός, καὶ ἥνωσαι, ταὶς μυριάσι, τῶν νοερῶν λειτουργῶν.

Ἐπορεύθης ἀνδρικῶς, μαρτυρίου τὴν ὁδόν, καὶ ἐστένωσας ὁδούς, τῆς κακίας ἀθλητά, καὶ ἔφθασας τὰς εὐρυχώρους, σκηνώσεις τῶν οὐρανίων νοῶν.

Λαμπρυνθεὶς ὥσπερ χρυσός, τὴ χωνεία τῶν δεινῶν, παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἀγαθόνικε σοφέ, ἐκσφράγισμα ἐδείχθης, θείοις ἀποτεθεὶς θησαυροίς.

Θεοτοκίον

Παρθενεύεις ὡς τὸ πρίν, καὶ τεκοῦσα τὸν Χριστόν, γαλουχεῖς πᾶσι τροφήν, τὸν παρέχοντα Ἁγνή, παράδοξον, σεμνὴ τὸ θαῦμα καὶ ἀκατάληπτον.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου

Ἐβόησε προτυπῶν

Ὑπέφερες, τῆς σαρκὸς τὰς βασάνους στερρότατα, βασανίζων, ἀνομούντων φρονήματα ἄθεα, καὶ πικρῶς μαστίζων, τῶν δαιμόνων πληθὺν ἀξιάγαστε.

Συνέσεισας, καὶ ὡς χοῦν τοὺς θεοὺς κατελέπτυνας, τῶν ἀθέων, σεαυτὸν δὲ ἀνέστησας ἔμψυχον, εὐσεβείας στήλην, καὶ εἰκόνα ἀνδρείας θεόπνευστε.

Ἠγάλλετο, ἐντρυφῶν ταὶς βασάνοις ὁ ἔνδοξος, ἀθλοφόρος, προορῶν τοὺς στεφάνους ἐν πνεύματι, καὶ τὴν δι' αἰῶνος, ἐσομένην τοὶς μάρτυσιν εὔκλειαν.

Θεοτοκίον

Γεγέννηκας, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰώνων γεγέννηκε, προανάρχως, καὶ μαστοὶς τὸν τροφέα ἐθήλασας, ὑπὲρ νοῦν τὸ θαῦμα, ὑπὲρ λόγον Ἁγνὴ τὸ μυστήριον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνάς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθορᾶς μὲ ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων».

Κοντάκιον Ἦχος α'
Χορὸς ἀγγελικὸς

Τὴν κλῆσιν ἀγαθήν, κεκτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτήξας κολάσεων, εἶδος πᾶν, Ἀγαθόνικε, ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ ἀπείληφας, σὺν τοὶς συνάθλοις ἀξίως, τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον καθικέτευε, Ἀγαθόνικε πάνσοφε, τοῦ ἀγαθῦναι τὴν κάκωσιν τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ δωρήσασθαι λόγον μοί, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαί σου τούς ἀγῶνας, οὓς ἤθλησας ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, πῶς πανταχόθεν περιεσκόπεις οἷά πὲρ ποιμήν, μάρτυς, καὶ τοὺς λύκους ἐκδιώκων ἐποδήγεις σου τὴν ποίμνην πρὸς γὴν ἀληθείας, βοῶν ἐν παρρησίᾳ, Ὡς πρόβατα ἐγνώσθημεν σφαγῆς, διὸ θάνωμεν, ἵνα κομισώμεθα τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τὴ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωτικοῦ Ζήνωνος, θεοπρεπίου, Ἀκινδύνου καὶ Σεβηριανοῦ.

Στίχοι

- Ἀγαθονίκου κλῆσις ἀψευδεστάτη,
- Χρηστὴν βοῶσα τοῦδε νίκην ἐκ ξίφους.
- Τρεῖς καρτεροῦντες μηχανήματος βίαν,
- Τὰς μηχανὰς λύουσι τοῦ παμμηχάνου.

· Ἐν μάρτυσι τμηθεῖσιν αὐχένα ξίφει,
· Σεβηριανὸς τάττεται τμηθεὶς ξίφει.
· Ἰδοὺ παρ ἡμῖν καὶ Κυρηναῖος νέος,
· Οὐκ ἀγγαρευθείς, ἀλλ' εἴκων Σταυρὸν φέρων.
· Ἔκτανε δευτερίη ξίφος εἰκάδι Ἀγαθόνικον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας μάρτυρος Ἀνθούσης καὶ Ἀθανασίου Ἐπισκόπου, τοῦ βαπτίσαντος αὐτήν, καὶ Χαρησίμου καὶ Νεοφύτου τῶν οἰκετῶν αὐτῆς.

Στίχοι

· Ἀνθῆσαν ἐκ γῆς τῆς Σελευκείας ῥόδον,
· Ἀνθοῦσαν ἐδρέψαντο χεῖρες Ἀγγέλων.
· Ἀθανάσιος κἂν τεθνήξωμαι ξίφει,
· Τοὶς ζῶσι Χριστοῦ ζῶν τετάξομαι φίλοις.
· Δοῦλοι δύο τμηθέντες, εὗρον οἱ δύο
· Τὴν εὐγένειαν, ἣν ἀπώλεσαν πάλαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι μάρτυρες Εἰρηναῖος, Ὢρ καὶ Ὅροψις ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

· Ξίφει τριὰς τμηθεῖσα, τριστάτας πλάνης,
· Βυθῷ καλύπτει τῶν ἑαυτῆς αἱμάτων.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου

ᾨδὴ ζ'

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παίδάς σου

Ἐπουρανίου δόξης κοινωνὸς γεγένησαι, πάντα τὰ ἐν γῇ παραδραμῶν, καὶ ἐκ ψυχῆς τὸν οὐρανοῦ καὶ γὴς Δεσπότην, ἀγαπήσας ἔνδοξε, ὅθεν τιμῶμεν τὴν σήν, ἁγίαν μνήμην πιστῶς.

Ἰχνηλατῶν τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ βλύσαντος πᾶσι τὴν ἀπάθειαν πιστοίς, ὑπέμεινας ὀνειδισμοὺς καὶ θλίψεις μάρτυς, καὶ θάνατον ἄδικον, ξίφει τὴν σὴν κεφαλήν, ἀποτμηθεὶς ἐν χαρᾷ.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐδαμῶς, ἀπένειμας σέβων τὸν ἀθάνατον Θεόν, τὸν δι' ἡμᾶς νεκρὸν ὀφθέντα, καὶ τοῦ πλάνου τὴν ἰσχὺν νεκρώσαντα, ὅθεν ζωῆς ἀληθοῦς, ἔτυχες μάρτυς σοφέ.

Θεοτοκίον

Θεὸς ἐκ σοῦ ἐγένετο βροτός, τὸ φύραμα Ἄχραντε θεώσας τῶν βροτῶν, καὶ κοινωνοὺς φύσεως θείας ἐκτελέσας, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, ἐν γυναιξὶν ἀληθῶς, εὐλογημένη Ἁγνή.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ

Λελαμπρυσμένος καλλοναίς, τῶν καλλοποιῶν παθημάτων, ἐπὶ Σταυροῦ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐνεγκόντι παθήματα ἔνδοξε, γεγηθῶς νὺν παρίστασαι, αὐγαζόμενος ταὶς θείαις φωτοχυσίαις.

Ἀπ' οὐρανοῦ σοὶ φανερῶς, ὕδωρ ἐκχυθὲν παραδόξως, φωταγωγεῖ καὶ δυναμοῖ, τὴν ψυχήν σου βοᾶν προτρεπόμενον, Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ἵστασο μέσον τῶν ἐχθρῶν, πύργος ἀπερίτρεπτος ὥσπερ, οὗ σαλευόμενος τὸν νοῦν, πολυτρόπων βασάνων ἀοίδιμε, ἀθλητὰ μηχανήμασι, καταράσσων δὲ τὴν πλάνην μεγαλοφρόνως.

Θεοτοκίον

Σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, μόνην ἐξελέξατο μόνος, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανούς, καὶ οἰκήσας ἐν μέσῳ σου Ἄχραντε, οὐδαμῶς παρεσάλευσε, παρθενίας σου τὰ κλεῖθρα εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου

Ὠδὴ η'

Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι

Ἐκ τόπου συρόμενος, εἰς τόπον ἀθλητά, τὴν γὴν καθηγίασας, τοὶς βήμασι τοὶς σοίς, καὶ κλῖνας αὐχένα ξίφει τέμνοντι σαρκὸς διεζεύχθης, καὶ τῶ Θεῷ ἡνώθης.

Μαστίγων παντοίων τε, βασάνων τῆς σαρκός, ἠλόγησας ἔρωτι, φλεγόμενος Θεοῦ, καὶ χαίρων συνήφθης τὸν ἀγῶνα καλῶς, τὸν σὸν ἐκτελέσας, ταὶς ἄνω μυριάσιν.

Ἰσχὺς καταβέβληται, ἀσάρκου δυσμενοῦς, σαρκὸς ἀσθενεία γάρ, οἱ μάρτυρες Χριστοῦ, ἐτρέψαντο τοῦ, τὸν δυναμούμενοι, τὴ παντοδυνάμω, ἰσχὺϊ τοῦ Δεσπότου.

Θεοτοκίον

Σκηνὴν σὲ καὶ τράπεζαν, καὶ θείαν κιβωτόν, καὶ στάμνον χωρήσασαν, τὸ μάννα τῆς ζωῆς, καὶ ἅγιον ὄρος ὀνομάζομεν, Παρθένε Μαρία, ἀεὶ εὐλογημένη.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς

Μετὰ πλείστας βασάνους μακάριε, τῶ Θεῷ τὸν αὐχένα ὑπέκλινας, ξίφει καρατομούμενος, κεφαλὰς δὲ συγκόπτων ὡς ἐν ἐκστάσει, παρανόμων ἀνδρῶν διὰ πίστεως.

Ἑαυτὸν πρὸς σφαγὴν ἐθελούσιον, ὡς ἀρνίον ἐκδέδωκας ἄκακον, Ἀμνὸν Θεοῦ τὸν αἴροντα, εἰκονίζων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, οὐκ ἐρίζοντα οὐδὲ κραυγάζοντα.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέξημα, ἰατρεῖον ψυχῶν ἀδαπάνητον, σοῦ ἡ σορὸς γεγένηται, πρὸς Θεοῦ δὲ τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, κατεπλούτησας Λοῦππε πανεύφημε.

Θεοτοκίον

Εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις τὸν τόκον σου, εὐλογίαις ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀρὰν ἐξάραντα, παντευλόγητε μόνη δεδοξασμένη, ἡ τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα.

Ὁ Εἱρμὸς

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν τῷ μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίκου

Ὠδὴ θ'

Τὴν φωτοφορον νεφέλην

Ἱερωτάταις χορείαις, τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ συναυλίαις Ἀθλητῶν, καὶ Ὁσίων ἀγέλαις, καὶ Προφητῶν ἀριθμηθείς, σοφὲ Ἀγαθόνικε, γηθόμενος, σὺν αὐτοῖς τὴ Τριάδι, στεφηφόρος, νὺν παρίστασαι φαιδρώς.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ ζῆλος, ὡς σταθερά σου ἡ πίστις, ὡς ἀγαθὴ ἡ πρὸς Θεόν, σοῦ πεποίθησις μάρτυς, ὡς φωταυγής σου ἡ ζωή, ὡς χάριτος ἔμπλεως ὁ θάνατος, ἀθανάτου σὲ δόξης, ἀθλοφόρε, ἐκτελέσας κοινωνόν.

Σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, τὸ Ἱερώτατον θῦμα, τῶν ἀθλητῶν τὴν καλλονήν, τῶν θαυμάτων τὴν βρύσιν, τῆς Ἐκκλησίας τὸ τερπνόν, θεόφρον ἀγλάϊσμα, τὸ στήριγμα, τῶν πιστῶν εὐφημοῦμεν, κατὰ χρέος, Ἀγαθόνικε σοφέ.

Ἡ παναγία σου μνήμη, καθαγιάζουσα κόσμον, νὺν ἐπεδήμησεν ἡμῖν, παναοίδιμε μάρτυς, ἐν ᾗ δεόμεθα τυχεῖν, τῆς σῆς ἀντιλήψεως, τιμῶντές σε, Ἀγαθόνικε πόθω, ὡς τοῦ Λόγου, ἀγαθὸν θεραπευτήν.

Θεοτοκίον

Φιλαμαρτήμονα γνώμην, καὶ ἀδιόρθωτον βίον, καὶ πλημμελήσασαν ψυχήν, καὶ καρδίαν ῥυπώσαν, ἔχων ὁ ἄσωτος ἐγώ, προσπίπτω σοὶ Δέσποινα, βοήθει μοί, καὶ διόρθωσιν δίδου, πρὶν μὲ φθάση, τοῦ θανάτου ἡ τομή.

Τοῦ Ἁγίου Λούππου

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ὤφθης ὡς πολύφωτος ἀστὴρ τὸν ἥλιον, καταγγέλλων τοὶς καθεύδουσι, μάρτυς ἐν σκότει ἀπωλείας, ὑφ' οὗ καταυγασθέντες ἐδείχθησαν, ἡμέρας κοινωνοὶ διὰ πίστεως, τῆς ἀνεσπέρου ἀξιάγαστε.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἐξέλαμψε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, πᾶσαν τὴν γὴν φωταγωγοῦσα, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ζόφον τῶν παθημάτων ἐξαίρουσα, ἣν ἐτησίως ἑορτάζομεν.

Ἡ ἄνω Σιὼν τῶν ἐκλεκτῶν μητρόπολις, σοῦ τὸ πνεῦμα φέρει χαίρουσα, τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία, φαιδρύνεται, πιστοὶ δὲ τιμῶμέν σε, αἰτουμενοι σωθῆναι πρεσβείαις σου, Λοῦππε θεόφρον παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαὶς Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας, ἀνάστησον ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθούντάς με.

Ὁ Εἱρμὸς

«Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Τοὶς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἀγαθονίκου μάρτυρος, τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, λαμπροφανῶς τελέσωμεν, ἣν συνῆψεν ἡ χάρις, τὴ τῆς Πανάγνου Κοιμήσει, Οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος, τυράννους μὲν κατήσχυνεν, ἐναθλῶν στερροψύχως, τῷ δὲ Χριστῷ, χαίρων νὺν παρίσταται στεφηφόρος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν αὐτὸν εὐφημούντων.

Τῆς Ἑορτῆς

Ὁ οὐρανὸν τοὶς ἄστροις

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανὴ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σύ, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Γῆ μὲν τὴ σὴ ταφή, ηὔλόγηται Παρθένε, ἀὴρ δὲ τὴ ἀνόδῳ, ἡγίασται τὴ ξένη, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ὕμνοις σου τὸ σεπτόν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, Ἀπόστολοι ἐβόων, Ποῦ νὺν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τὴ φθορά, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ, μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα... Καὶ νύν... Ὅμοιον

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκοῦσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.